

UNIUNEA EUROPEANĂ

PARLAMENTUL EUROPEAN

CONSILIUL

**Bruxelles, 15 mai 2019
(OR. en)**

2018/0104 (COD)

PE-CONS 70/19

**JAI 228
FRONT 85
VISA 45
FAUXDOC 19
IA 85
FREMP 30
CODEC 559**

ACTE LEGISLATIVE ȘI ALTE INSTRUMENTE

Subiect: **REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI privind consolidarea securității cărților de identitate ale cetățenilor Uniunii și a documentelor de ședere eliberate cetățenilor Uniunii și membrilor de familie ai acestora care își exercită dreptul la liberă circulație**

REGULAMENTUL (UE) 2019/...
AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din ...

**privind consolidarea securității cărților de identitate
ale cetățenilor Uniunii și a documentelor de ședere eliberate cetățenilor Uniunii
și membrilor de familie ai acestora care își exercită dreptul la liberă circulație**

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 21 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară²,

¹ JO C 367, 10.10.2018, p. 78

² Poziția Parlamentului European din 4 aprilie 2019 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și decizia Consiliului din ...

întrucât:

- (1) Prin Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) s-a hotărât să se faciliteze libera circulație a persoanelor, asigurând totodată siguranța și securitatea popoarelor din Europa, prin instaurarea unui spațiu de libertate, securitate și justiție, în conformitate cu dispozițiile din TUE și din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).
- (2) Cetățenia Uniunii Europene îi conferă fiecărui cetățean al Uniunii dreptul la liberă circulație, sub rezerva anumitor limitări și condiții. Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹ pune în aplicare acest drept. Articolul 45 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene („Carta”) prevede, de asemenea, libertatea de circulație și de ședere. Libertatea de circulație implică dreptul de a intra și a ieși din statele membre cu o carte de identitate valabilă sau cu un pașaport valabil.
- (3) În temeiul Directivei 2004/38/CE, statele membre trebuie să elibereze și să reînnoiască cărțile de identitate sau pașapoartele cetățenilor lor în conformitate cu legislația națională. În plus, respectiva directivă prevede că statele membre pot cere cetățenilor Uniunii și membrilor familiilor acestora să se înregistreze la autoritățile competente. Statele membre sunt obligate să elibereze certificate de înregistrare pentru cetățenii Uniunii în condițiile prevăzute în respectivul act. De asemenea, în conformitate cu respectiva directivă, statele membre sunt obligate să elibereze permise de ședere pentru membrii de familie care nu sunt resortisanți ai unui stat membru și să emită, la cerere, documente care atestă șederea permanentă și permise de ședere permanentă.

¹ Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO L 158, 30.4.2004, p. 77).

- (4) Directiva 2004/38/CE prevede că statele membre pot adopta măsurile necesare pentru a refuza, anula sau retrage orice drept conferit prin respectiva directivă, în caz de abuz de drept sau fraudă. Falsificarea documentelor sau falsa prezentare a unui fapt material referitor la condițiile privind acordarea dreptului de ședere au fost identificate ca fiind cazuri tipice de fraudă în temeiul directivei respective.
- (5) Există diferențe semnificative între nivelurile de securitate ale cărților de identitate naționale eliberate de statele membre și cele ale permiselor de ședere pentru cetățenii Uniunii care își au reședința în alt stat membru și pentru membrii familiilor acestora. Respectivă diferențe sporesc riscul de falsificare și fraudare a documentelor și generează, de asemenea, dificultăți practice pentru cetățeni atunci când doresc să își exercite dreptul la liberă circulație. Statisticile Rețelei europene de analiză a riscurilor privind fraudarea documentelor arată că numărul cazurilor de fraudare a cărților de identitate a crescut în timp.
- (6) În Comunicarea sa din 14 septembrie 2016 intitulată „Creșterea nivelului de securitate într-o lume a mobilității: îmbunătățirea schimbului de informații în cadrul combaterii terorismului și consolidarea frontierelor externe”, Comisia a subliniat că securitatea documentelor de călătorie și de identitate este esențială atunci când este necesar să se stabilească cu certitudine identitatea unei persoane și a anunțat că urmează să prezinte un plan de acțiune pentru a combate fraudarea documentelor de călătorie. Conform acestei comunicări, o abordare îmbunătățită se bazează pe sisteme solide care să se prevină abuzurile și amenințările la adresa securității interne provocate de deficiențe în ceea ce privește securitatea documentelor, în special legate de terorism și criminalitatea transfrontalieră.

- (7) Potrivit Planului de acțiune al Comisiei din 8 decembrie 2016 pentru a întări răspunsul european la fraudarea documentelor de călătorie („planul de acțiune din 2016”), cel puțin trei sferturi din documentele frauduloase detectate la frontierele externe, dar și în spațiul fără controale la frontierele interne, ar fi fost emise de statele membre și de țările asociate spațiului Schengen. Cărțile de identitate naționale mai puțin sigure emise de statele membre sunt documentele utilizate pentru călătoriile în interiorul spațiului Schengen, identificate cel mai adesea ca fiind false.
- (8) Pentru a descuraja fraudă de identitate, statele membre ar trebui să se asigure că falsificarea și contrafacerea documentelor de identificare și utilizarea acestor documente falsificate sau contrafăcute sunt sancționate în mod corespunzător de dreptul lor intern.
- (9) Planul de acțiune din 2016 a abordat problema riscului pe care îl implică fraudarea cărților de identitate și a documentelor de ședere. Comisia, în planul său de acțiune din 2016 și în Raportul său din 2017 privind cetățenia UE, și-a asumat angajamentul de a analiza opțiunile de politică pentru îmbunătățirea securității cărților de identitate și a documentelor de ședere.
- (10) În conformitate cu planul de acțiune din 2016, emiterea unor cărți de identitate autentice și sigure necesită un proces fiabil de înregistrare a identității și documente „de origine” securizate pentru susținerea procesului de aplicare pentru eliberare de documente. Comisia, statele membre și agențiile relevante ale Uniunii ar trebui să colaboreze în continuare pentru ca documentele de origine să fie mai puțin vulnerabile la fraudă, având în vedere că se recurge din ce în ce mai mult la documente de origine false.

- (11) Prezentul regulament nu impune statelor membre să introducă cărți de identitate sau documente de ședere în cazul în care acestea nu sunt prevăzute în dreptul lor intern, și nici nu afectează competența statelor membre de a elibera, în temeiul dreptului intern, alte documente de ședere care să fie în afara domeniului de aplicare al dreptului Uniunii, de exemplu permise de ședere eliberate pentru toți rezidenții de pe teritoriu, indiferent de cetățenia acestora.
- (12) Prezentul regulament nu împiedică statele membre să accepte, în mod nediscriminatoriu, în scopul identificării, alte documente decât cele de călătorie, cum ar fi permisele de conducere.
- (13) Documentele de identificare eliberate cetățenilor ale căror drepturi la liberă circulație au fost restricționate, în conformitate cu dreptul Uniunii sau cu dreptul intern, și care indică în mod expres că nu pot fi utilizate ca documente de călătorie, nu ar trebui să fie considerate ca intrând în domeniul de aplicare al prezentului regulament.
- (14) Documentele de călătorie eliberate în conformitate cu partea 5 din Documentul 9303 al Organizației Aviației Civile Internaționale (OACI) privind documentele de călătorie cu citire optică (a șaptea ediție, 2015) („Documentul OACI 9303”), care nu servesc scopurilor de identificare în statele membre emitente, cum ar fi pașapoartele eliberate de Irlanda, nu ar trebui să fie considerate ca intrând în domeniul de aplicare al prezentului regulament.

- (15) Prezentul regulament nu afectează utilizarea, de către statele membre, în alte scopuri, a cărților de identitate și a documentelor de ședere cu funcția de identificare electronică, și nici nu afectează normele prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului¹, care prevede recunoașterea reciprocă la nivelul Uniunii a identificărilor electronice în ceea ce privește accesul la serviciile publice și îi ajută pe cetățenii care circulă în alt stat membru, solicitând recunoașterea reciprocă a mijloacelor de identificare electronică în anumite condiții. Cărțile de identitate îmbunătățite ar trebui să faciliteze identificarea și să contribuie la îmbunătățirea accesului la servicii.
- (16) Pentru a putea asigura verificarea adecvată a cărților de identitate și a documentelor de ședere, este necesar ca statele membre să utilizeze titlul corect pentru fiecare tip de document. Pentru a facilita verificarea documentelor care intră sub incidența prezentului regulament, în alte state membre, titlul documentului ar trebui să figureze, de asemenea, în cel puțin o altă limbă oficială a instituțiilor Uniunii. În cazul în care statele membre utilizează deja, pentru cărțile de identitate, denumiri deja consacrate, altele decât titlul „carte de identitate”, ele ar trebui să le poată utiliza în continuare în limba sau limbile lor oficiale. Cu toate acestea, pe viitor, nu ar mai trebui introduse alte noi denumiri.

¹ Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE (JO L 257, 28.8.2014, p. 73).

- (17) Este necesară includerea unor elemente de securitate pentru a se verifica dacă un document este autentic și pentru a stabili identitatea unei persoane. Stabilirea unor standarde minime de securitate și integrarea datelor biometrice în cărțile de identitate și în permisele de ședere ale membrilor de familie care nu sunt resortisanți ai unui stat membru sunt pași importanți pentru a face mai sigură utilizarea acestor documente în Uniune. Includerea acestor elemente biometrice de identificare ar trebui să le permită cetățenilor să beneficieze pe deplin de drepturile lor la liberă circulație.
- (18) Stocarea unei imagini faciale și a două amprente digitale („date biometrice”) pe cărțile de identitate și pe permisele de ședere, așa cum a fost deja prevăzut pentru pașapoartele și permisele de ședere biometrice ale resortisanților țărilor terțe, este o metodă adecvată pentru a asocia o identificare și o autentificare fiabile cu un risc redus de fraudă, în scopul consolidării securității cărților de identitate și a permiselor de ședere.
- (19) Ca practică generală, pentru a verifica autenticitatea documentului și identitatea titularului, statele membre ar trebui să verifice în primul rând imaginea facială și, atunci când este necesar pentru a confirma fără îndoială autenticitatea documentului și identitatea titularului, ar trebui să verifice și amprente digitale.
- (20) Statele membre ar trebui să se asigure că, în cazurile în care verificarea datelor biometrice nu confirmă autenticitatea documentului sau identitatea titularului, este efectuat un control manual obligatoriu de către personalul calificat.

- (21) Prezentul regulament nu oferă un temei juridic pentru crearea sau menținerea unor baze de date la nivel național pentru stocarea datelor biometrice în statele membre, ce este o chestiune de drept intern care trebuie să respecte dreptul Uniunii privind protecția datelor. De asemenea, prezentul regulament nu oferă un temei juridic pentru crearea sau menținerea unei baze de date centralizate la nivelul Uniunii.
- (22) Elementele biometrice de identificare ar trebui colectate și stocate pe suportul de stocare al cărților de identitate și al documentelor de ședere, în scopul verificării autenticității documentului și a identității titularului. O astfel de verificare ar trebui să poată fi efectuată numai de către personalul autorizat în mod corespunzător și doar atunci când legea prevede ca fiind necesară prezentarea documentului. În plus, datele biometrice stocate în scopul personalizării cărților de identitate sau a documentelor de ședere ar trebui păstrate într-un mod foarte sigur și numai până la data ridicării documentului și, în orice caz, nu mai mult de 90 de zile de la data producerii documentului respectiv. După această perioadă, datele biometrice respective ar trebui să fie șterse sau distruse imediat. Acest lucru nu ar trebui să aducă atingere niciunei alte prelucrări a datelor respective în conformitate cu dreptul Uniunii și dreptul intern privind protecția datelor.
- (23) Specificațiile documentului OACI 9303 care asigură interoperabilitatea globală, inclusiv în legătură cu posibilitatea de citire cu ajutorul dispozitivelor de citire optică și utilizarea inspecției vizuale, ar trebui luate în considerare în sensul prezentului regulament.

- (24) Statele membre ar trebui să poată decide cu privire la menționarea sexului unei persoane într-un document care intră sub incidența prezentului regulament. Dacă un stat membru menționează sexul unei persoane într-un astfel de document, ar trebui utilizate, după caz, specificațiile „F”, „M” sau „X” din documentul OACI 9303 sau inițiala unică corespunzătoare utilizată în limba sau limbile statului membru respectiv.
- (25) Competențe de executare ar trebui conferite Comisiei pentru a garanta că viitoarele standarde în materie de securitate și specificații tehnice adoptate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1030/2002 al Consiliului¹ sunt luate în considerare în mod corespunzător, după caz, pentru cărțile de identitate și permisele de ședere. Respectivetele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului². În acest sens, Comisia ar trebui să fie asistată de comitetul instituit prin articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 1683/95 al Consiliului³. Dacă este necesar, ar trebui să fie posibil ca actele de punere în aplicare adoptate să rămână secrete pentru a preveni riscul de contrafacere și de falsificare.

¹ Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 al Consiliului din 13 iunie 2002 de instituire a unui model uniform de permis de ședere pentru resortisanții țărilor terțe (JO L 157, 15.6.2002, p. 1).

² Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

³ Regulamentul (CE) nr. 1683/95 al Consiliului din 29 mai 1995 de instituire a unui model uniform de viză (JO L 164, 14.7.1995, p. 1).

- (26) Statele membre ar trebui să se asigure că există proceduri corespunzătoare și eficiente pentru colectarea elementelor biometrice de identificare și că astfel de proceduri respectă drepturile și principiile prevăzute în Cartă, în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale a Consiliului Europei și în Convenția Organizației Națiunilor Unite privind drepturile copilului. Statele membre ar trebui să se asigure că interesul superior al copilului este considerat primordial pe parcursul întregii proceduri de colectare. În acest scop, personalul calificat ar trebui să beneficieze de formarea corespunzătoare cu privire la practicile adaptate copiilor în cadrul colectării elementelor biometrice de identificare.
- (27) În cazul în care sunt întâmpinate dificultăți în colectarea elementelor biometrice de identificare, statele membre ar trebui să se asigure că există proceduri corespunzătoare pentru a respecta demnitatea persoanei în cauză. Prin urmare, ar trebui să se țină seama de considerentele specifice legate de gen și de nevoile specifice ale copiilor și ale persoanelor vulnerabile.
- (28) Introducerea unor standarde minime de securitate și standarde referitoare la formatul care ar trebui utilizat pentru cărțile de identitate ar trebui să permită statelor membre să se bazeze pe autenticitatea acestor documente atunci când cetățenii Uniunii își exercită dreptul la liberă circulație. Introducerea unor standarde de securitate consolidate ar trebui să ofere garanții suficiente autorităților publice și entităților private pentru a le permite să se bazeze pe autenticitatea cărților de identitate atunci când sunt utilizate de către cetățenii ai Uniunii în scopuri de identificare.

- (29) Un semn distinctiv sub forma unui cod din două litere aparținând statului membru care emite documentul, imprimat în negativ într-un dreptunghi albastru și înconjurat de un cerc format din douăsprezece stele galbene, facilitează inspecția vizuală a documentului, în special atunci când titularul își exercită dreptul la libera circulație.
- (30) Deși este menținută opțiunea de a prevedea caracteristici suplimentare la nivel național, statele membre ar trebui să se asigure că aceste caracteristici nu diminuează eficiența caracteristicilor de securitate comune și nu afectează negativ compatibilitatea transfrontalieră a cărților de identitate, cum ar fi posibilitatea ca aceste cărți de identitate să fie citite optic cu ajutorul unor dispozitive utilizate de alte statele membre decât cele care au eliberat cărțile de identitate.
- (31) Introducerea unor standarde de securitate în cărțile de identitate și permisele de ședere ale membrilor de familie care nu sunt resortisanți ai unui stat membru nu ar trebui să genereze o creștere disproporționată a costurilor pentru cetățenii Uniunii sau pentru resortisanții țărilor terțe. Statele membre ar trebui să țină seama de acest principiu atunci când publică anunțuri cu privire la cererile de oferte.
- (32) Statele membre ar trebui să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că datele biometrice identifică în mod corect persoana căreia i se eliberează o carte de identitate. În acest scop, statele membre ar putea avea în vedere colectarea elementelor biometrice de identificare, în special a imaginii faciale, prin preluarea în timp real de către autoritățile naționale care eliberează cărți de identitate.

- (33) Statele membre ar trebui să schimbe între ele informațiile care sunt necesare pentru a avea acces la informațiile conținute pe suportul de stocare securizat și pentru a le putea autentifica și verifica. Formatele utilizate pentru mediul de stocare securizat ar trebui să fie interoperabile, inclusiv în ceea ce privește punctele automatizate de trecere a frontierei.
- (34) Directiva 2004/38/CE face referire la situația în care cetățenilor Uniunii sau membrilor familiei acestora care nu sunt resortisanți ai unui stat membru, care nu posedă documentele de călătorie necesare urmează să li se acorde toate mijloacele rezonabile pentru a dovedi prin alte mijloace că beneficiază de dreptul la liberă circulație. Astfel de mijloace pot include documente de identificare utilizate cu titlu provizoriu și permise de ședere eliberate acestor membrii de familie.
- (35) Prezentul regulament respectă obligațiile stabilite în Cartă și în Convenția Organizației Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap. Prin urmare, statele membre sunt încurajate să colaboreze cu Comisia pentru a integra caracteristici suplimentare, care să facă cărțile de identitate mai accesibile și mai ușor de utilizat pentru persoanele cu dizabilități, cum ar fi cum ar fi persoanele cu deficiențe de vedere. Statele membre urmează să exploreze utilizarea unor soluții, cum ar fi dispozitivele mobile de înregistrare, pentru eliberarea cărților de identitate persoanelor care se află în incapacitatea de a se deplasa la autoritățile responsabile de eliberarea cărților de identitate.

- (36) Documentele de ședere emise cetățenilor Uniunii ar trebui să conțină informații specifice, pentru a se asigura identificarea lor în această calitate în toate statele membre. Acest lucru ar trebui să faciliteze recunoașterea exercitării de către cetățenii Uniunii a dreptului lor la liberă circulație și a drepturilor inerente acestei exercitări, dar armonizarea nu ar trebui să depășească ceea ce este necesar pentru a remedia deficiențele documentelor actuale. Statele membre au libertatea de a alege formatul în care aceste documente sunt emise și le-ar putea emite într-un format care să corespundă specificațiilor din documentul OACI 9303.
- (37) În ceea ce privește documentele de ședere eliberate membrilor de familie care nu sunt resortisanți ai unui stat membru, este necesar să se utilizeze același model și aceleași caracteristici de securitate ca și cele prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1030/2002, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2017/1954 al Parlamentului European și al Consiliului¹. Pe lângă faptul că servesc drept dovadă a dreptului de ședere, aceste documente îi scutesc pe deținătorii lor, care sunt altfel supuși obligației de a avea viză, de condiția de a obține viză în cazul în care însoțesc un cetățean al Uniunii pe teritoriul Uniunii ori i se alătură acestuia.
- (38) Directiva 2004/38/CE prevede că documentele eliberate membrilor de familie care nu sunt resortisanți ai unui stat membru urmează să fie denumite „Permis de ședere de membru al familiei unui cetățean al Uniunii”. Pentru a facilita identificarea lor, permisul de ședere al membrului familiei unui cetățean al Uniunii ar trebui să poarte un titlu și un cod standardizate.

¹ Regulamentul (UE) 2017/1954 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2017 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1030/2002 al Consiliului de instituire a unui model uniform de permis de ședere pentru resortisanții țărilor terțe (JO L 286, 1.11.2017, p. 9).

- (39) Ținându-se seama atât de riscurile în materie de securitate, cât și de costurile suportate de statele membre, cărțile de identitate și permisele de ședere pentru un membru al familiei unui cetățean al Uniunii care nu îndeplinesc într-o măsură suficientă cerințele de securitate ar trebui eliminate treptat. În general, o perioadă de eliminare treptată de zece ani pentru cărțile de identitate și de cinci ani pentru permisele de ședere ar trebui să fie suficientă pentru a se asigura un echilibru între frecvența cu care sunt înlocuite în general documentele respective și necesitatea remedierii acestei lacune în materie de securitate cu care se confruntă Uniunea. Cu toate acestea, pentru cărțile și permisele care nu au anumite caracteristici de securitate importante sau nu permit citirea cu ajutorul dispozitivelor de citire optică, este necesară, din motive de securitate, o perioadă de eliminare treptată mai scurtă.
- (40) Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului¹ se aplică datelor cu caracter personal care urmează să fie prelucrate în contextul aplicării prezentului regulament. Este necesar să se specifice mai în detaliu garanțiile aplicabile datelor cu caracter personal prelucrate și, în special, datelor sensibile, precum elementele biometrice de identificare. Persoanele vizate ar trebui să fie informate cu privire la existența, în documentele lor, a suportului de stocare care conține datele lor biometrice, inclusiv cu privire la accesibilitatea fără contact a acestuia, precum și cu privire la toate situațiile în care sunt folosite datele care figurează în cărțile lor de identitate și în documentele lor de ședere. În orice caz, persoanele vizate ar trebui să aibă acces la datele cu caracter personal care sunt prelucrate în cărțile lor de identitate și în documentele lor de ședere și ar trebui să le poată corecta prin eliberarea unui nou document în cazul în care aceste date sunt eronate sau incomplete. Mediul de stocare ar trebui să fie de înaltă securitate și să protejeze în mod eficace datele cu caracter personal stocate în acesta împotriva accesului neautorizat.

¹ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

- (41) Statele membre ar trebui să fie responsabile de prelucrarea corespunzătoare a datelor biometrice, de la colectare la integrarea lor pe suportul de stocare cu un grad înalt de securitate, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679.
- (42) Statele membre ar trebui să acorde o atenție deosebită atunci când cooperează cu un prestator extern de servicii. O astfel de cooperare nu ar trebui să excludă nicio răspundere a statelor membre care decurge din dreptul Uniunii sau din dreptul intern pentru încălcări ale obligațiilor în ceea ce privește datele cu caracter personal.
- (43) Este necesar să se precizeze în prezentul regulament temeiul pentru colectarea și stocarea datelor pe suportul de stocare din cărțile de identitate și din documentele de ședere. În conformitate cu dreptul Uniunii sau dreptul intern și respectând principiile necesității și proporționalității, statele membre ar trebui să poată stoca alte date pe un suport de stocare pentru serviciile electronice sau în alte scopuri legate de cartea de identitate sau de documentul de ședere. Prelucrarea acestor date, inclusiv colectarea lor și scopurile în care pot fi utilizate ar trebui să fie autorizate de dreptul intern sau dreptul Uniunii. Toate datele naționale ar trebui să fie separate în mod fizic sau logic de datele biometrice menționate în prezentul regulament și ar trebui să fie prelucrate în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679.
- (44) Statele membre ar trebui să aplice prezentul regulament în termen de cel mult 24 luni de la data intrării sale în vigoare. Începând de la data aplicării prezentului regulament, statele membre ar trebui să elibereze doar documente care respectă cerințele stabilite în prezentul regulament.

- (45) Comisia ar trebui să prezinte un raport privind punerea în aplicare a prezentului regulament după doi și, respectiv, 11 ani de la data aplicării acestuia, inclusiv în ceea ce privește adecvarea nivelului de securitate, ținând seama de impactul său asupra drepturilor fundamentale și de principiile privind protecția datelor. În conformitate cu Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare¹, Comisia ar trebui să efectueze, la șase ani de la data punerii în aplicare a prezentului regulament și, ulterior, o dată la șase ani, o evaluare a prezentului regulament pe baza informațiilor colectate prin mecanisme specifice de monitorizare pentru a evalua efectele reale ale prezentului regulament și necesitatea unor măsuri suplimentare. În scopul monitorizării, statele membre ar trebui să colecteze statistici privind numărul cărților de identitate și al documentelor de ședere pe care le eliberează.
- (46) Întrucât obiectivele prezentului regulament, și anume consolidarea securității și facilitarea exercitării drepturilor la liberă circulație de către cetățenii Uniunii și de către membrii de familie ai acestora nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre ci, având în vedere amploarea și efectele acțiunii, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul menționat, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru îndeplinirea respectivelor obiective.

¹ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

- (47) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și se conformează principiilor recunoscute în special de Cartă, care includ demnitatea umană, dreptul la integritate al persoanei, interzicerea tratamentului inuman sau degradant, dreptul la egalitate în fața legii și la nediscriminare, drepturile copilului, drepturile persoanelor în vârstă, respectarea vieții private și de familie, dreptul la protecția datelor cu caracter personal, dreptul la liberă circulație și dreptul la o cale de atac eficientă. Statele membre ar trebui să respecte Carta atunci când pun în aplicare prezentul regulament.
- (48) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor și Agenția pentru Drepturi Fundamentale au fost consultate și au emis avize la 10 august 2018¹ și respectiv la 5 septembrie 2018².

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

¹ JO C 338, 21.9.2018, p. 22.

² Nerepublicat încă.

Capitolul I

Obiect, domeniu de aplicare și definiții

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament consolidează standardele de securitate aplicabile cărților de identitate eliberate de statele membre propriilor cetățeni, precum și documentelor de ședere eliberate de statele membre cetățenilor Uniunii și membrilor familiilor acestora, atunci când își exercită dreptul la liberă circulație.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

Prezentul regulament se aplică:

- (a) cărților de identitate eliberate de statele membre pentru propriii cetățeni, astfel cum se menționează la articolul 4 alineatul (3) din Directiva 2004/38/CE;

Prezentul regulament nu se aplică documentelor de identificare eliberate cu titlu provizoriu cu o perioadă de valabilitate mai mică de șase luni.

- (b) certificatelor de înregistrare eliberate în conformitate cu articolul 8 din Directiva 2004/38/CE, cetățenilor Uniunii care locuiesc mai mult de trei luni într-un stat membru gazdă și documentelor care atestă șederea permanentă, eliberate în conformitate cu articolul 19 din Directiva 2004/38/CE cetățenilor Uniunii, la cerere;
- (c) permiselor de ședere eliberate în conformitate cu articolul 10 din Directiva 2004/38/CE membrilor de familie ai cetățenilor UE care nu sunt resortisanți ai unui stat membru, și permiselor de ședere permanentă eliberate în conformitate cu articolul 20 din Directiva 2004/38/CE membrilor de familie ai cetățenilor Uniunii care nu sunt resortisanți ai unui stat membru.

Capitolul II

Cărțile naționale de identitate

Articolul 3

Standarde de securitate/model/specificații

- (1) Cărțile de identitate eliberate de statele membre trebuie să respecte modelul ID-1 și să conțină o zonă de citire optică (MRZ). Astfel de cărți de identitate se bazează pe specificațiile și standardele minime de securitate stabilite în documentul OACI 9303 și respectă cerințele prevăzute la literele (c), (d), (f) și (g) din anexa la Regulamentul (CE) nr. 1030/2002, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2017/1954.

- (2) Elementele de date incluse pe cărțile de identitate respectă specificațiile stabilite în partea 5 din documentul OACI 9303.

Prin derogare de la primul paragraf, numărul documentului poate fi introdus în zona I, iar desemnarea genului unei persoane este facultativă.

- (3) Documentul poartă titlul („Carte de identitate”) sau o altă denumire națională consacrată în limba sau limbile oficiale ale statului membru emitent și cuvintele „Carte de identitate” cel puțin într-o altă limbă oficială a instituțiilor Uniunii;
- (4) Cartea de identitate cuprinde, pe partea din față, codul de țară al statului membru care eliberează cartea, format din două litere, tipărit în negativ într-un dreptunghi albastru și înconjurat de un cerc format din 12 stele galbene.
- (5) Cărțile de identitate includ un suport de stocare de înaltă securitate, care conține o imagine facială a titularului cărții și două amprente digitale, în modele digitale interoperabile. Pentru colectarea elementelor biometrice de identificare, statele membre aplică specificațiile tehnice stabilite prin Decizia C(2018)7767 a Comisiei¹.

¹ Decizia C(2018)7767 a Comisiei din 30 noiembrie 2018 de stabilire a specificațiilor tehnice pentru modelul uniform de permis de ședere pentru resortisanții țărilor terțe.

- (6) Suportul de stocare trebuie să aibă o capacitate suficientă pentru a garanta integritatea, autenticitatea și confidențialitatea datelor. Datele stocate sunt accesibile fără contact direct și sunt securizate, astfel cum se prevede în Decizia C(2018)7767. Statele membre fac schimb de informații necesare pentru autentificarea mediului de stocare și pentru accesul la datele biometrice menționate la alineatul (5) și pentru verificarea acestora.
- (7) Copiii sub 12 ani pot fi exonerati de obligația de a se supune amprentării digitale.
- Copiii sub 6 ani sunt exonerati de obligația de a se supune amprentării digitale.
- Persoanele pentru care prelevarea amprentelor digitale este fizic imposibilă sunt exonerate de obligația de a se supune amprentării digitale.
- (8) În cazul în care este necesar și proporțional cu obiectivul urmărit, statele membre pot introduce astfel de detalii și observații pentru uzul național, așa cum se solicită în conformitate cu dreptul intern. Eficacitatea standardelor minime de securitate și compatibilitatea transfrontalieră a cărților de identitate nu sunt reduse în consecință.
- (9) În cazul în care statele membre includ o interfață dublă sau un mediu de stocare separat în cartea de identitate, suportul de stocare suplimentar trebuie să respecte standardele ISO în materie și să nu interfereze cu suportul de stocare menționat la alineatul (5).

- (10) În cazul în care statele membre stochează în cărțile de identitate date pentru servicii electronice cum ar fi e-guvernarea și comerțul electronic, astfel de date naționale trebuie să fie separate în mod fizic sau logic de datele biometrice menționate la alineatul (5).
- (11) În cazul în care statele membre adaugă elemente suplimentare de securitate pentru cărțile de identitate, acestea nu trebuie să diminueze ca o consecință compatibilitatea transfrontalieră a unor astfel de cărți de identitate și eficiența standardelor minime de securitate.

Articolul 4

Perioada de valabilitate

- (1) Cărțile de identitate au o perioadă minimă de valabilitate de cinci ani și o perioadă maximă de valabilitate de zece ani.
- (2) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre pot prevedea o perioadă de valabilitate:
- (a) de mai puțin de cinci ani, pentru cărțile de identitate eliberate minorilor;
 - (b) în cazuri excepționale, de mai puțin de cinci ani, pentru cărțile de identitate eliberate persoanelor aflate în circumstanțe speciale și limitate și dacă perioada de valabilitate a acestora este limitată în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern;
 - (c) de mai mult de 10 ani, pentru cărțile de identitate eliberate persoanelor cu vârsta de 70 de ani sau mai mult.

- (3) Statele membre eliberează o carte de identitate cu o perioadă de valabilitate de cel mult 12 luni atunci când prelevarea amprentelor de la oricare degete este fizic imposibilă temporar.

Articolul 5

Eliminarea treptată

- (1) Cărțile de identitate care nu îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 3 încetează să fie valabile la data expirării lor sau în termen de [zece ani de la data aplicării prezentului regulament], oricare dintre aceste date survine mai întâi.
- (2) Prin derogare de la alineatul (1):
- (a) cărțile de identitate care nu îndeplinesc standardele minime de securitate stabilite în partea 2 a documentului OACI 9303 sau care nu includ un MRZ funcțional, astfel cum se definește la alineatul (3), își încetează valabilitatea la expirarea lor sau în termen de ... [cinci ani de la data aplicării prezentului regulament], oricare dintre acestea survine mai întâi;
 - (b) cărțile de identitate ale persoanelor în vârstă de 70 de ani și peste la [data aplicării prezentului regulament], care îndeplinesc standardele minime de securitate stabilite în partea 2 din documentul OACI 9303 și care au un MRZ funcțional, astfel cum este definită la alineatul (3), își încetează valabilitatea la expirarea lor.

- (3) În sensul alineatului (2), un MRZ funcțional înseamnă:
- (a) o zonă care poate fi citită automat, conformă cu partea 3 din documentul OACI 9303; sau
 - (b) orice altă zonă care poate fi citită automat pentru care statul membru emitent notifică normele necesare pentru citirea și afișarea informațiilor conținute în aceasta, cu excepția cazului în care un stat membru notifică Comisiei, până la ... [data aplicării prezentului regulament], lipsa capacității de a citi și de a afișa aceste informații.

La primirea notificării astfel cum se menționează la litera (b) a primului paragraf, Comisia informează în consecință statul membru în cauză și Consiliul.

Capitolul III

Documentele de ședere pentru cetățenii Uniunii

Articolul 6

Informații minime care trebuie indicate

Documentele de ședere, atunci când sunt eliberate de statele membre pentru cetățenii Uniunii, trebuie să indice cel puțin următoarele elemente:

- (a) titlul documentului în limba sau limbile oficiale ale statului membru emitent și cel puțin într-o altă limbă oficială a instituțiilor Uniunii;

- (b) indicarea clară a faptului că documentul este eliberat unui cetățean al Uniunii în conformitate cu Directiva 2004/38/CE;
- (c) numărul documentului;
- (d) numele (numele de familie și prenumele titularului);
- (e) data nașterii titularului;
- (f) informațiile care trebuie incluse în certificatele de înregistrare și în documentele care atestă șederea permanentă, eliberate în conformitate cu articolele 8 și, respectiv, 19 din Directiva 2004/38/CE;
- (g) autoritatea emitentă;
- (h) pe partea din față, codul de țară al statului membru care eliberează documentul, format din două litere, tipărit în negativ într-un dreptunghi albastru și înconjurat de 12 stele galbene.

În cazul în care un stat membru decide să ia amprentele digitale, articolul 3 alineatul (7) se aplică în consecință.

Persoanele în cazul cărora prelevarea amprentelor este fizic imposibilă sunt exonerate de obligația de a se supune amprentării digitale.

Capitolul IV

Permisele de ședere pentru membrii de familie care nu sunt resortisanți ai unui stat membru

Articolul 7

Model uniform

- (1) Atunci când eliberează permise de ședere pentru membrii de familie ai cetățenilor Uniunii care nu sunt resortisanți ai unui stat membru, statele membre trebuie să utilizeze același model ca cel stabilit prin Regulamentul (CE) nr. 1030/2002, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2017/1954 și pus în aplicare prin Decizia C(2018)7767.
- (2) Prin derogare de la alineatul (1), un permis trebuie să aibă titlul „Permis de ședere ” sau „Permis de ședere permanentă ”. Statele membre indică faptul că aceste documente sunt eliberate unui membru de familie al unui cetățean al Uniunii în conformitate cu Directiva 2004/38/CE. În acest scop, statele membre utilizează codul standardizat „Membru de familie UE Art 10 DIR 2004/38/EC” sau „Membru de familie UE Art 20 DIR 2004/38/EC” în câmpul de date [10], astfel cum se menționează în anexa la Regulamentul (CE) nr. 1030/2002, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2017/1954.

- (3) Statele membre pot introduce date destinate uzului național în conformitate cu legislația lor națională. Atunci când introduc și stochează aceste date, statele membre respectă cerințele prevăzute la articolul 4 al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1030/2002, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2017/1954.

Articolul 8

Eliminarea treptată a permiselor de ședere existente

- (1) Permisele de ședere pentru membrii familiei cetățenilor Uniunii care nu sunt resortisanți ai unui stat membru, care nu îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 7, încetează să fie valabile la data expirării lor sau în termen de ... [cinci ani de la data aplicării prezentului regulament], oricare dintre acestea survine mai întâi.
- (2) Prin derogare de la alineatul (1), permisele de ședere pentru membrii familiei cetățenilor Uniunii care nu sunt resortisanți ai unui stat membru, care nu îndeplinesc standardele minime de securitate stabilite în partea 2 a documentului OACI 9303 sau care nu includ un MRZ funcțional, în conformitate cu partea 3 a documentului OACI 9303, încetează să fie valabile la data expirării lor sau în termen de ... [doi ani de la data aplicării prezentului regulament], oricare dintre acestea survine mai întâi.

Capitolul V

Dispoziții comune

Articolul 9

Punct de contact

- (1) Fiecare stat membru desemnează cel puțin o autoritate centrală ca punct de contact pentru punerea în aplicare a prezentului regulament. În cazul în care un stat membru a desemnat mai multe autorități centrale, acesta menționează care dintre aceste autorități va fi punctul de contact pentru punerea în aplicare a prezentului regulament. Statul membru comunică numele acestei autorități Comisiei și celorlalte state membre. În cazul în care un stat membru își modifică autoritatea desemnată, acesta informează Comisia și celelalte state membre în consecință.
- (2) Statele membre se asigură că punctele de contact au cunoștință de serviciile de informare și de asistență relevante la nivelul Uniunii, incluse în portalul digital unic prevăzut în Regulamentul (UE) 2018/1724 al Parlamentului European și al Consiliului¹ și că acestea pot coopera cu respectivele servicii.

¹ Regulamentul (UE) 2018/1724 al Parlamentului European și al Consiliului din 2 octombrie 2018 privind înființarea unui portal digital unic (gateway) pentru a oferi acces la informații, la proceduri și la servicii de asistență și de soluționare a problemelor și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 (JO L 295, 21.11.2018, p. 1).

Articolul 10

Colectarea elementelor biometrice de identificare

- (1) Elementele biometrice de identificare sunt colectate exclusiv de către un personal calificat și autorizat în mod corespunzător, desemnat de autoritățile responsabile pentru eliberarea de cărți de identitate sau permise de ședere, cu scopul de a fi integrate pe suportul de stocare cu un grad înalt de securitate prevăzut la articolul 3 alineatul (5) pentru cărți de identitate și la articolul 7 alineatul (1) pentru permise de ședere. Prin derogare de la prima teză, amprentele digitale sunt prelevate exclusiv de personalul calificat și autorizat în mod corespunzător al acestor autorități, cu excepția cazului în care se depun cereri la autoritățile diplomatice și consulare ale statului membru.

În vederea asigurării coerenței elementelor biometrice de identificare cu identitatea solicitantului, solicitantul se prezintă personal cel puțin o dată în cursul procesului de eliberare pentru fiecare cerere.

- (2) Statele membre se asigură că există proceduri corespunzătoare și eficiente pentru colectarea elementelor biometrice de identificare, și că procedurile respective respectă drepturile și principiile prevăzute în Cartă, în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și în Convenția Organizației Națiunilor Unite privind drepturile copilului.

În cazul în care sunt întâmpinate dificultăți în colectarea elementelor biometrice de identificare, statele membre se asigură că există proceduri corespunzătoare care garantează respectarea demnității persoanei în cauză.

- (3) În afara cazului în care sunt necesare în scopul prelucrării în conformitate cu dreptul Uniunii și dreptul intern, elementele biometrice de identificare stocate în scopul personalizării cărților de identitate sau a documentelor de ședere sunt păstrate într-un mod foarte sigur și numai până la data ridicării documentului și, în orice caz, nu mai mult de 90 de zile de la data producerii documentului respectiv. După această perioadă, aceste elemente biometrice de identificare sunt imediat șterse sau distruse.

Articolul 11

Protecția datelor cu caracter personal și răspunderea

- (1) Fără a aduce atingere Regulamentului (UE) 2016/679, statele membre asigură securitatea, integritatea, autenticitatea și confidențialitatea datelor colectate și stocate în scopul prezentului regulament.
- (2) În sensul prezentului regulament, autoritățile responsabile de eliberarea cărților de identitate și a documentelor de ședere sunt considerate a fi operatorul prevăzut la articolul 4 punctul 7 din Regulamentul (UE) nr. 2016/679 și sunt responsabile de prelucrarea datelor cu caracter personal.

- (3) Statele membre se asigură că autoritățile de supraveghere își pot exercita pe deplin atribuțiile menționate în Regulamentul (UE) 2016/679, inclusiv accesul la toate datele cu caracter personal și toate informațiile necesare, precum și accesul la orice sediu sau echipament de prelucrare a datelor al autorităților competente.
- (4) Cooperarea cu prestatorii externi de servicii nu exclude nicio răspundere a unui stat membru care poate decurge din dreptul Uniunii sau din dreptul intern pentru încălcări ale obligațiilor în ceea ce privește datele cu caracter personal.
- (5) Informații care pot fi citite cu ajutorul dispozitivelor de citire optică nu se includ într-o carte de identitate sau într-un document de ședere decât cu respectarea prezentului regulament și a dreptului intern al statului membru emitent.
- (6) Datele biometrice stocate pe suportul de stocare al cărților de identitate și al documentelor de ședere sunt utilizate, în conformitate cu dreptul Uniunii și dreptul intern, numai de către personalul autorizat în mod corespunzător al autorităților naționale competente și al agențiilor Uniunii, cu scopul de a verifica:
 - (a) autenticitatea cărții de identitate sau a documentului de ședere;
 - (b) identitatea titularului pe baza elementelor comparabile direct disponibile în cazul în care este obligatorie, conform legii, prezentarea cărții de identitate sau a documentului de ședere.

- (7) Statele membre mențin și comunică anual Comisiei o listă a autorităților competente care au acces la datele biometrice stocate pe suportul de stocare, în conformitate cu articolul 3 alineatul (5) din prezentul regulament. Comisia publică online o compilație a acestor liste naționale.

Articolul 12

Monitorizarea

Până la ... [12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], Comisia stabilește un program detaliat de monitorizare a realizărilor, a rezultatelor și a impactului prezentului regulament, inclusiv a impactului acestuia asupra drepturilor fundamentale.

Programul de monitorizare stabilește mijloacele utilizate pentru colectarea datelor și a altor dovezi necesare și intervalele de timp la care se va face colectarea respectivă. Programul precizează măsurile care trebuie luate de Comisie și, respectiv, de statele membre pentru colectarea și analizarea datelor și a altor elemente.

Statele membre furnizează Comisiei datele și alte elemente necesare pentru efectuarea unei astfel de monitorizări.

Articolul 13
Raportarea și evaluarea

- (1) La doi ani și, respectiv, la unsprezece ani de la data aplicării prezentului regulament, Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport privind punerea în aplicare a acestuia, în special privind protecția drepturilor fundamentale și a datelor cu caracter personal.
- (2) La șase ani de la data aplicării prezentului regulament și, ulterior, la fiecare șase ani, Comisia efectuează o evaluare a prezentului regulament și prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport conținând principalele sale constatări. Raportul se axează în special pe:
 - (a) impactul prezentului regulament asupra drepturilor fundamentale;
 - (b) mobilitatea cetățenilor Uniunii;
 - (c) eficacitatea verificărilor biometrice în ceea ce privește asigurarea securității documentelor de călătorie;
 - (d) o posibilă utilizare a permiselor de ședere ca documente de călătorie;
 - (e) o posibilă armonizare vizuală suplimentară a cărții de identitate;

- (f) necesitatea introducerii unor caracteristici de securitate comune ale documentelor de identificare utilizate cu titlu provizoriu, în vederea unei mai bune recunoașteri a acestora.
- (3) Statele membre și agențiile relevante ale Uniunii furnizează Comisiei informațiile necesare pentru elaborarea rapoartelor respective.

Articolul 14

Specificații tehnice suplimentare

- (1) Pentru a se asigura, dacă este cazul, respectarea standardelor minime de securitate viitoare pentru cărțile de identitate și documentele de ședere menționate la articolul 2 literele (a) și (c), Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, specificații tehnice suplimentare cu privire la următoarele aspecte:
- (a) elemente și cerințe de securitate suplimentare, inclusiv norme sporite împotriva falsificării și contrafacerii;
 - (b) specificații tehnice privind suportul de stocare a caracteristicilor biometrice menționate la articolul 3 alineatul (5) și securitatea acestora, inclusiv prevenirea accesului neautorizat și facilitarea validării;
 - (c) cerințe privind calitatea și standarde tehnice comune pentru imaginea facială și pentru amprentele digitale.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 15 alineatul (2).

- (2) În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 15 alineatul (2), se poate decide ca specificațiile prevăzute la prezentul articol să fie secrete și să nu fie publicate. În acest caz, ele nu sunt comunicate decât acelor organisme desemnate de statele membre ca fiind responsabile cu imprimarea și persoanelor autorizate corespunzător de un stat membru sau de Comisie.
- (3) Fiecare stat membru desemnează un organism responsabil cu tipărirea cărților de identitate și un organism pentru tipărirea permiselor de ședere ale membrilor de familie ai cetățenilor Uniunii și comunică numele acestor organisme Comisiei și celorlalte state membre. Statele membre au dreptul să modifice organismele desemnate și informează Comisia și celelalte state membre în consecință.

Statele membre pot decide, de asemenea, să desemneze un organism unic responsabil cu tipărirea atât a cărților de identitate cât și a permiselor de ședere ale membrilor de familie ai cetățenilor Uniunii și comunică numele acestui organism Comisiei și celorlalte state membre.

Două sau mai multe state membre pot decide, de asemenea, să desemneze un organism unic în acest scop și informează Comisia și celelalte state membre în consecință.

Articolul 15
Procedura comitetului

- (1) Comisia este asistată de comitetul instituit prin articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 1683/95. Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
- (2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011. În cazul în care comitetul nu emite un aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 16
Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament se aplică de la ... [24 de luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament].

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la ...,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele